

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(א)

<p>The Megillah is read on the 11th, etc. Walled cities from the days of Yehoshua Bin Nun read on the 15th. Villages and large towns on the 14th, but the villages advance [the reading] to the market day. What is a large city? Any that has ten idle men, etc.</p>	<p>מגלה נקראת ב"א כו' כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורים בט"ו, כפרים ועירות גדולות ב"ד אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה, איזה היא עיר גדולה? 'כל שיש בה עשרה בטלנין כו'</p>
<p>Behold, the concept of a city (כרך) and a village (כפר) can be understood from what is written elsewhere (in the discourse <i>Vehaya MiDei Chodesh</i>), that this is the difference between the prayer of Shabbat and the prayer of a weekday— for it is not the same when a villager sees the king, etc.</p>	<p>הנה ענין כרך וכפר יובן ממה שכתוב במקום אחר (בדבור המתחיל והיה מדי חדש כו') שזהו ההפרש בין תפלת שבת לתפלת חול, שאינו 'דומה בן כפר שרואה את המלך כו'</p>
<p>For our sages said: Everything that Yechezkel saw, Yeshayahu also saw, except that Yeshayahu is like a city-dweller who has seen the king, while Yechezkel is like a villager, etc.</p>	<p>כי הנה אמרו רז"ל: כל מה שראה יחזקאל, ראה ישעיה, אלא שישעיה דומה לבן כרך שראה את המלך, ויחזקאל לבן כפר כו'</p>
<p>The explanation is: in Yeshayahu's prophecy, it is written, "And I saw the Lord... Seraphim stood," etc., while Yechezkel saw Chayos and Ofanim.</p>	<p>והענין: דבנבואת ישעיה כתוב "ואראה את ה' כו' שרפים עומדים כו'", ויחזקאל ראה חיות ואופנים.</p>
<p>The difference between the level of the Ofanim and the level of the Seraphim is like the difference between a villager and a city-dweller.</p>	<p>וההפרש שבין מעלת האופנים למעלת השרפים, זהו ענין ההפרש שבין בן כפר לבן כרך.</p>
<p>The Ofanim are in great tumult, etc., due to their perception of G-d's holiness and transcendence, beyond both Sovev and Mimalei, etc. This is similar to a villager, whose submission before the king comes from his astonishment at the king's exaltedness, beyond his understanding.</p>	<p>כי הנה האופנים ברעש גדול כו' על ידי השגתם בבחינת קדוש ומובדל כו', למעלה מבחינת סובב וממלא כו', הוא דומה לבן כפר שבטולו מפני המלך מחמת חדוש רוממותו, למעלה מגדר השגתו.</p>
<p>Their tumult represents their longing and desire in a state of soul-expiration.</p>	<p>והרעש, הוא ענין תשוקתם וחסצם בכלות הנפש.</p>
<p>However, the Seraphim stand in a state of self-nullification, because their very essence and being is incorporation and submission.</p>	<p>אך השרפים עומדים בבחינת בטול ממעל לו, מפני שבחינת התכללות ובטול היא הנתפסת במהותם ועצמותם.</p>
<p>This is the level of a city-dweller who has seen the king, for whom the king's exaltedness is not so astonishing. Rather,</p>	<p>והוא בבחינת בן כרך שראה את המלך, על דרך משל, שאין חדוש כל כך בעיניו רוממות המלך, אלא מתענג ונהנה מזיו יקר תפארת גדולתו.</p>

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

he delights and enjoys the radiance of the splendor of His great glory.	
For the Seraphim are in the world of Beriah, where the intellect of Atzilut shines, as it is said: "Ima (Binah) nests in the Throne."	כִּי הַשְׂרָפִים הֵם בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, שְׁשֵׁם מְאִיר חֲכָמָה בִּינָה דַעַת דְּאֲצִילוּת, כְּמֵאמָר "אִמָּא". מְקַנְנָא בְּכוֹרְסִיָּא.
And the revelation of Atik is in Binah, which is why the delight of the souls in the Higher Gan Eden is in Beriah, etc.	וְהַתְגַּלוּת עֵתִיק בְּבִינָה, לְכֵן גַּן־עֵדֶן הָעֲלִיוֹן, תַּעֲנוּג 'הַנְּשָׁמוֹת, הוּא בְּבִרְיָאָה כּו
The Seraphim are in the level of the Throne, as it is written: "He sits upon a high throne... Seraphim stand around Him."	וְהַשְׂרָפִים הֵם בְּבַחֲיִנַת כּוֹרְסִיָּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיּוֹשֶׁב עַל כִּסֵּא רָם כּו' שְׂרָפִים עוֹמְדִים כּו
But the Ofanim are on a lower level than them, that is, in the world of Asiyah, as it is written: "One wheel was upon the earth."	אָבֵל הָאוֹפָנִים הֵם בְּמִדְרָגָה שְׁלֵמָטָה מֵהֶם, דְּהֵיִינוּ בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אוֹפֵן אַחַד בָּאָרֶץ".
However, they perceive the state of self-integration, yearning to be incorporated into the light of G-d, which is distant from them— transcendent and separate, beyond the nature of the worlds, neither within the level of Mimalei nor Sovev.	רַק שֶׁהֵם מְשִׁיגִים בְּהִיּוֹת בְּחִינַת הַתְּכַלּוּת זוּ, לְהַתְּכַלֵּל בְּאוֹר ה', רְחוֹק מֵהֶם, שֶׁהוּא קָדוֹשׁ וּמוֹבְדֵל כּו', וְאִינוּ בְּגֵדֶר עֲלִמִּין, לֹא בְּגֵדֶר מִמָּלָא, וְלֹא בְּגֵדֶר סוֹבֵב.
Therefore, their entire desire and yearning is for their souls to expire toward Him, beyond their capability.	וְאִי לְזֵאת, כָּל חֲפֶצֶם וְכָל יִשְׁעָם, שֶׁתִּכְלֶה אֵלָיו נַפְשָׁם, מֵה שְׁלֵמָעֵלָה מִיְּכוּלָתָם
This is why they have a great tumult, like the analogy of the villager who sees the king, etc.	'וְלֵכֵן הִרְעַשׁ גָּדוֹל, וְכַמְּשֵׁל בֶּן כֶּפֶר כּו
This is also the difference between the prayer of Shabbat and the prayer of a weekday.	וְזֶהוּ גַם כֵּן הֵהֲפֹרֵשׁ בֵּין תְּפִלַּת שַׁבָּת לְתְּפִלַּת חוֹל.
For Shabbat is a revelation of the Supreme Delight, as in: "They shall rejoice in Your kingship... they shall be satisfied and delight in Your goodness," etc.	כִּי שַׁבָּת הוּא בְּבַחֲיִנַת הַתְּגַלּוּת עֲנֵג הָעֲלִיוֹן, "וַיִּשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ כּו' יִשְׂבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מְטוֹבְךָ כּו
This is the level of a city-dweller, who delights and enjoys, etc., as mentioned above.	הוּא בְּבַחֲיִנַת בֶּן כָּרָךְ שֶׁמִּתְעַנֵּג וְנִהְנֶה כּו', כְּנִזְכָּר לַעֲיִלָה
And regarding this, our sages said: "The sun on Shabbat is charity for the poor."	"וְעַל זֶה אָמְרוּ: "שֶׁמֶשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעֲנִיִּים
The explanation is, as it is written: "A sun of righteousness and healing in its wings."	"וְהַעֲנִין, כְּדִכְתִּיב: "שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶּיהָ

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(ב)	
Now, we must understand the concept of large towns, which are an intermediate category between a village and a city mentioned above.	וְהִנֵּה צָרִיךְ לוֹמַר עֵינֵי עִירוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁהֵם מְמוּצָעִים בֵּין בְּחִינַת כֶּפֶר וְכָרָה הַנִּלְמָד.
This corresponds to the level and rank of Chayos HaKodesh, which are intermediary between Seraphim and Ofanim.	וְהוּא בְּבְחִינַת וּמְדֻרְגָּת חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהֵם מְמוּצָעִים בֵּין שְׂרָפִים לְאוֹפָנִים.
For a city is one that is walled from the days of Yehoshua, whereas villages and towns are unwalled and open.	כִּי הִנֵּה כָּרָה הוּא הַמוֹקֵף חוֹמָה מִימּוֹת יְהוֹשֻׁעַ, מִשְׁאִין כֵּן עִירוֹת וּכְפָרִים, הֵם פְּרֻזִּים וּבְלִי מוֹקְפִים חוֹמָה.
However, the difference between a town and a village is that a town is called such when it has ten idle men—those who abstain from labor (and are supported by the community) so that they are always present at the time of prayer in the synagogue.	רַק הַהִפְרָשׁ בֵּין עִיר לְכֶפֶר הוּא, שֶׁעִיר נִקְרָאת כְּשֵׁי שֶׁבָּה עֲשָׂרָה בְּטָלָנִים, שֶׁבְּטָלִים מִמְּלָאכָתָם (וְנִזְוָנִים מִן הַצְבוּר) כְּדִי לְהִיּוֹת מְצוּיִים תָּמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת.
The explanation of this matter is that within the Jewish people, there are two categories:	וּבִיאֹר עֵינֵי זֶה הוּא, כִּי בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יֵשׁ ב' בְּחִינּוֹת:
The first are Torah scholars, whose Torah is their occupation.	הָאֶחָד – הֵם בְּעָלֵי תוֹרָה, שֶׁתּוֹרָתָם אוֹמְנָתָם.
The second are businesspeople, but they engage in mitzvot and acts of kindness, as in the verse: "In the house of my mother, I found You; in the marketplace, I sought You."	וְהַבֵּית – בְּעָלֵי עֲסָקִים, רַק שְׁעוֹסָקִים בְּמִצְוֹת וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים, "בֵּית אִמִּי אֶמְצָאךָ בַּחוּץ
And the phrase "I am a wall" refers to the Torah,	וְהִנֵּה "אֲנִי חוֹמָה", זוֹ תוֹרָה.
Just as a physical wall is made of stones and serves as a protective barrier, even though man, a speaking being, is higher than inanimate stones,	כְּמוֹ עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל, הַחוֹמָה הָעֲשׂוּיָה מֵאֲבָנִים, נִעֲשִׂית מְקִיף וּמִגֵּן לָאָדָם, אֲףִי עַל פִּי שֶׁהָאָדָם הוּא מְדַבֵּר, שֶׁלֹּמַעֲלָה מִהַדּוּמָם שֶׁבְּאֲבָנִים.
So too, above, the Torah is called a wall, as the letters of the Torah are likened to stones because they are clothed in physical matters of this world, such as laws of tithes and offerings.	כֵּן, עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל לְמַעֲלָה, הַתּוֹרָה נִקְרָאת בְּחִינַת חוֹמָה, שֶׁאוֹתֵיּוֹת הַתּוֹרָה נִקְרָאוֹת אֲבָנִים, הֵינּוּ לִפִּי שֶׁנִּתְלַבְּשׁוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, בְּעֵנִינִים גִּשְׁמִיִּים שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ תְרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת.
However, within them is clothed the Infinite Light of G-d, which transcends all, serving as the supreme encompassing force.	אָבֵל בָּהֶם מְלוּבָשׁ אוֹר אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא, הַסּוֹבֵב כָּל-עֲלָמִין, מְקִיף עֲלֵיוֹן.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

And this is "Hashem, our Master of strength, our Rock of refuge," referring to the encompassing light.	וְזֶהוּ "אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ", בְּחִינַת מְקִיף.
Therefore, our sages said: "Torah protects and saves, even when one is not actively engaged in it," for it is like a wall.	וְלָכֵן אָמְרוּ רַז"ל: "תּוֹרָה מְגִינָא וּמַצְלָא, אֲפִילוּ בְּעֵידָנָא דְלֹא עָסִיק בִּיהּ," שֶׁהִיא בְּבְחִינַת חוֹמָה.
And this is the meaning of the verse: "Upon your walls, O Jerusalem, I have appointed watchmen," for the wall of Jerusalem corresponds to Chochmah and Da'at, which are the garments of the middot (attributes), and from there comes protection and an encompassing force.	וְזֶהוּ עֵינֵן הַפְּתוּב: "עַל חוֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים," שֶׁחוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם הִיא בְּבְחִינַת חֻכְמָה וְדַעַת, לְבוּשֵׁי הַמִּדּוֹת, וּלְשֵׁם הַנְּמֻשָּׁה הַשְּׁמִירָה וְהַמְקִיף.
As it is written in Tanya, chapters 4 and 5, the garments of thought, speech, and action in Torah and mitzvot are higher than the soul's attributes, etc.	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתַנְיָא, פ"ד ו'ה', שֶׁלְבוּשֵׁי מַחְשְׁבָה-דְּבוּר-וּמַעֲשֶׂה דְתּוֹרָה וּמִצְוֹת גְּבוּהִים מִמִּדּוֹת הַנֶּפֶשׁ כּו'.
And therefore, even though a city-dweller, corresponding to the level of love in delight,	וְלָכֵן גַּם-כֵּן בֵּן כְּרֶךְ, שֶׁהוּא בְּבְחִינַת אֲהָבָה בְּתַעֲנוּגִים,
nevertheless, this love is incomparable to the wall and encompassing force that comes through Torah.	עַל כָּל זֹאת, אֵין עֲרוּךְ אֲהָבָה זוֹ לְגִבּוֹי הַחוֹמָה וְהַמְקִיף הַנְּמֻשָּׁה עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה.
For this love is only relative to one's own level of comprehension, measured according to his ability,	כִּי בְּחִינַת אֲהָבָה זוֹ הִיא רַק לְפִי עֶרְךָ הַשְּׂגָתוֹ, לְפָנִים שִׁיעוּרָא דִּילִיָּה.
and even above, in Gan Eden, one only enjoys the radiance (of the Divine), which is the level of Mimalei Kol Almin.	וְאַף גַּם לְמַעַלָּה, בְּגַן-עֵדֶן, נִהְיָה רַק מִזִּיו כּו', וְהוּא בְּבְחִינַת מַמְלָא כָּל עֲלָמִין.
However, the wall and the encompassing force correspond to the level of Sovev Kol Almin.	אָבֵל הַחוֹמָה וְהַמְקִיף, זֶהוּ בְּבְחִינַת סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין.
And this is the meaning of what was said: "A city walled from the days of Yehoshua specifically."	וְזֶהוּ עֵינֵן מֵה שֶׁאָמְרוּ: "הַמּוֹקֵף חוֹמָה מִיָּמֹת יְהוֹשֻׁעַ" דְּוָקָא.
For it is said: "The face of Moshe was like the face of the sun, and the face of Yehoshua was like the face of the moon."	כִּי פָנֵי מֹשֶׁה כָּפָנֵי חֲמָה, וּפָנֵי יְהוֹשֻׁעַ כָּפָנֵי לְבָנָה.
The explanation of the sun and the moon is as follows:	פִּירוּשׁ עֵינֵן חֲמָה וּלְבָנָה.
For it is written: "For Hashem Elokim is a sun and a shield," meaning that the Name Havayah is called a sun, while the Name Elokim is called a shield.	כִּי הִנֵּה כְּתוּב: "כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן ה' אֱלֹקִים," דָּשֵׁם הוּא נִקְרָא שֶׁמֶשׁ, וְשֵׁם אֱלֹקִים נִקְרָא מָגֵן.
This refers to the attribute of His Kingship, as it is written: "His Kingship rules over all worlds."	וְהוּא בְּבְחִינַת מַדַּת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, "מַלְכוּתֶךָ כָּל עוֹלָמִים."

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

This is called the moon, which corresponds to Mimalei Kol Almin,	וְהוּא הַנִּקְרָא לְבָנָה, וְהִיא בְּבַחֲנֵינָה מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין.
and for this reason, it is referred to as "the small luminary,"	וְנִקְרָאתָ לְכֵן הַמָּאֹר הַקָּטָן
because in order to manifest within the worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, it requires great contractions.	שֶׁכָּדִי לְהִיּוֹת הַתְּלַבְּשׁוֹת בְּעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה-יְצִירָה-עֲשִׂיָּה, הוּא עַל-יְדֵי צְמֻצוֹת גְּדוֹלִים.
Therefore, Yehoshua is called a youth, representing the level of "small faces."	וְלָכֵן יְהוֹשֻׁעַ נִקְרָא נֶעַר, בְּבַחֲנֵינָה אֲנָפִי זוּטָרִי
However, nevertheless, Yehoshua received from Moshe the radiance of the sun, etc.	אֲבָל, מִכָּל מְקוֹם, יְהוֹשֻׁעַ קִבֵּל מִמֹּשֶׁה פְּנֵי חֲמָה ל'.
This refers to the level of the great luminary, which is the Name Havayah, corresponding to Sovev Kol Almin,	הוּא בְּבַחֲנֵינָה הַמָּאֹר הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁם הוּי', סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין
which shines in an encompassing manner, yet close to Mimalei Kol Almin.	שֶׁמֵּאִיר בְּבַחֲנֵינָה מְקִיף, מְקֻרֵּב לְבַחֲנֵינָה מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין.
And this is the concept of a city that is walled,	וְזֶהוּ עֵינֵן כָּרָה הַמוֹקֵף חוּמָה
for the houses of a city are from the level of "the city of our G-d," which is the attribute of His Kingship,	כִּי בְּתֵי הַכָּרָה הֵם מִבְּחִינַת "עִיר אֱלֹקֵינוּ", שֶׁהִיא מִדַּת מַלְכוּתוֹ.
as is known from the words of our sages: "When is He great? When He is in the city of our G-d."	כְּנוֹדָע מִמֵּאֲמָר רַז"ל: "אֵימָתִי גְדוֹל כּו'? כִּשְׁהוּא בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ."
Thus, the city corresponds to the Name Elokim,	הֲרִי הָעִיר הִיא בְּבַחֲנֵינָה שֵׁם אֱלֹקִים
but the wall and the encompassing force come from the Name Havayah.	ל' אֲבָל הַחוּמָה וְהַמְקִיף, זֶהוּ מִשֵּׁם הוּי'
And when a city is walled, this represents the extension of Sovev Kol Almin into Mimalei Kol Almin,	וְכִשְׁהַכָּרָה מוֹקֵף חוּמָה, הֵינּוּ הַמְשָׁכַת סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין בְּמִמַּלָּא כָּל עֲלָמִין
such that it at least encompasses from close.	לְהִיּוֹת בְּבַחֲנֵינָה מְקִיף מְקֻרֵּב עַל כָּל פָּנִים
And this is achieved through the letters of the Torah, as it is said: "Moshe received the Torah from Sinai and transmitted it to Yehoshua," etc.	וְהֵינּוּ עַל-יְדֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, "מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסָּרָה לְיְהוֹשֻׁעַ" כּו
(And therefore, above, in the Seraphim, which exist in the world of Beriah, they are called "walled" because Binah nests in the Throne,	וְלָכֵן לְמַעְלָה, בְּשֶׁרָפִים**, שֶׁהֵם בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה), נִקְרָאִים מוֹקֵפִים חוּמָה, כִּי בִּינָה מְקַנְנָא בְּכוֹרֶסֶיָּא
and Binah serves as an encompassing force for Zon, as in the secret of "Spread over us Your shelter of peace.")	וּבִינָה הִיא מְקִיף לְזוֹן, בְּסוּד וּפְרוֹס עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָךְ

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

And see Pri Etz Chaim, Gate of Sukkot, where this is explained.	ועין בפרי עץ חיים, שער הסוכות
And this is the meaning of "the wall of letters" and "the seal of letters," which correspond to the level of Binah.)	(וזוהו חומת אותיות חותם, שהיא בבחינת בינה
(ג)	
However, the drawing down of this wall is specifically through engagement in Torah study, as mentioned above.	אך בחינת המשכת חומה זו, זהו דוקא על ידי העסק בתורה, כנזכר לעיל
But one who cannot engage in Torah study, etc., is called a "city-dweller",	אך מי שאינו יכול לעסוק בתורה כו', נקרא בבחינת בן עיר
that is, the level of "Great is Hashem and exceedingly praised in the city of our G-d."	דהיינו בבחינת "גדול ה' ומהלל מאד בעיר". אלקינו
This can be understood in the way of the difference between Chayos HaKodesh and Seraphim,	ויובן זה על דרך ההפרש בין חיות הקדש לשרפים
which corresponds to the distinction between the level of Ruach and the level of Neshamah.	שהוא הפרש בין בחינת רוח לבחינת נשמה
For Ruach is the emotional excitement in G-dliness, as it is written: "The spirit of man ascends upward."	כי בחינת רוח, היא התפעלות באלקות, כמו "שכתוב: "רוח האדם העולה היא למעלה
This refers to the awakening and revelation of love within the G-dly soul,	והיינו התעוררות וגלי האהבה שבנפש האלקית
as explained elsewhere regarding Eved Ivri (the Hebrew servant), etc.	כמו שנתבאר במקום אחר בענין עבד עברי כו
And this corresponds to the Vav-Ktzavot (the six extremities) nesting in Yetzirah,	וזוהו בחינת ו' קצוות מקנני ביצירה
meaning that even though the expanded consciousness of intellect does not shine there	דהיינו, אף כי אין מאיר שם בחינת מוחין דגדלות
to be in the level of a city-dweller, who comprehends the Divine goodness,	להיות במדרגת בן כרה, שמשיג בטוב ה
therefore, the Chayos (Holy Beasts) are uplifted with a great tumult, etc.	ולכן, גם החיות מתנשאות ברעש גדול כו
However, nevertheless, they possess a level of completeness within the attributes, and this is the concept of Vav-Ktzavot (the six extremities).	אך מכל מקום, יש להם בהמדות בחינת שלימות, וזהו ענין ו' קצוות

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

But in the Ofanim, only the level of Netzach, Hod, Yesod (NeHiY) shines,	אָבֿל בַּאָפֿנים, אִין מַאִיר רַק בְּחִינַת (נְהִי). (נְצַח-הוֹד-יֶסֶד)
which corresponds to the level of Nefesh, which is below the level of Ruach.	שֶׁהוּא בְּחִינַת נֶפֶשׁ, שְׁלִמְטָה מִבְּחִינַת רוּחַ.
This means that they exist at a lower level, only possessing Hoda'ah (submission and acknowledgment), etc.	וְהֵינּוּ, לְמִטָּה רַק בְּחִינַת הוֹדָאָה כּוּ.
This is like the analogy of a villager, who is farther from the king than a city-dweller,	וְזֶהוּ כְּמִשְׁלַל בֶּן כֶּפֶר, שֶׁרְחוּק מִן הַמֶּלֶךְ יוֹתֵר מִבֶּן עִיר.
meaning that he only possesses the aspect of acknowledgment and submission.	וְדֵהֵינּוּ, שֶׁאִין לוֹ רַק בְּחִינַת הוֹדָאָה כּוּ.
(And the great tumult occurs when he sees the king, meaning that occasionally, he will experience an awakening with great tumult, etc.	וְהָרַעַשׁ הַגָּדוֹל, זֶהוּ כְּשֶׁרוֹאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ, דֵּהֵינּוּ, (לְפַעֲמִים יִתְעוֹרֵר בְּרַעַשׁ גָּדוֹל** כּוּ).
However, in the level of Vav-Ktzavot of Yetzirah, this refers to one who always has love for Hashem every day,	מִשָּׂאִין כֵּן ו' קִצּוֹת דִּיצִירָה, הֵינּוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ 'תְּמִיד, בְּכָל יוֹם, בְּחִינַת וְאַהֲבָתָה כּוּ.
and this is the meaning of "and exceedingly praised in the city of our G-d," specifically.	וְזֶהוּ "וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ", דּוֹקָא.
Now, this level is called a city, because it contains ten idle men, etc.	וְהִנֵּה בְּחִינָה זוֹ נִקְרָאת עִיר, עַל שֵׁם שֵׁישׁ בָּהּ 'עֲשָׂרָה בְּטָלָיִן כּוּ.
The explanation is that every Ruach (spirit) and Nefesh (soul) is composed of ten sefirot—three intellectual faculties and seven attributes.	פִּירוּשׁ, שֶׁכָּל רוּחַ וְנֶפֶשׁ כְּלוּלִים מִעֲשָׂר סְפִירוֹת—שְׁלוֹשׁ שְׂכָלִיִּים וְשִׁבְעַת מִדּוֹת.
Even one who possesses only the level of Ruach, which corresponds to Vav-Ktzavot (the six attributes),	כִּי אִף מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק בְּחִינַת רוּחַ, שֶׁהוּא ו' קִצּוֹת.
nevertheless, there exists within them an aspect of intellect that relates to the attributes,	מִכָּל מְקוֹם, יֵשׁ בָּהֶם בְּחִינַת מוֹחִין הַשִּׁיָּה לְמִדּוֹת.
except that it is not intellectual greatness in its fullest sense.	וְרַק שֶׁאִינוּ בְּחִינַת מוֹחִין דְּגִדְלוּת כּוּ.
And when a person directs his intellect and emotions toward Hashem,	וּכְשֶׁהָאָדָם מְשִׁים שְׂכָלוֹ וּמִדּוֹתָיו לַה' יִתְבָּרַךְ.
then all ten faculties within his soul become idle from their physical occupation	הָרִי הָעֲשָׂר בְּחִינּוֹת שֶׁבִּנְפָשׁוֹ בְּטָלִים מִמְּלָאכָתָן הַגִּשְׁמִית.
and engage in the service of Hashem.	וְעוֹסְקִים בְּמִלְאכַת ה' יִתְבָּרַךְ.
This level can also be understood above,	וְיֻבֵּן בְּחִינָה זוֹ גַּם-כֵּן לְמַעְלָה.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

for in order to bring down life-force into this physical world, it must be clothed within the ten sefirot of Asiyah.	כי הנה, כדי להיות השפעת החיות בעולם הזה הגשמי, הוא על-ידי התלבשות בעשר ספירות דעשיה.
As it is said: "May You be blessed... for every praiseworthy deed of Your handiwork,"	"וּכְמִאֲמָר: 'תִּתְבָּרַךְ כו' על כל שבח מעשה יְדִידךָ
this corresponds to the level of Asiyah,	שְׂבָחִינָה זו נקראת עשיה
similar to the power of action in man, which is an outer garment of the soul.	כמו כח המעשה, על דרך משל, שהוא לבוש החיצון שִׁבְנָפֶשׁ
However, from the level of the ten sefirot of Yetzirah,	מִשָּׂאִין כֵּן מִבְּחִינַת עֶשֶׂר סְפִירוֹת דִּיצִירָה
life-force cannot be directly drawn into this physical world,	לא יוכל להיות נמשך החיות בעולם הזה הגשמי
for this world is incapable of containing that higher influx of energy.	שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהַכִּיל אֶת הַשֹּׁפַע הָעָלִיוֹן
Rather, the ten sefirot of Yetzirah influence the ten sefirot of Asiyah,	כִּי אִם שְׁעֵשֶׂר סְפִירוֹת דִּיצִירָה מְשַׁפְּיעִים לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשִׂיָּה
and from the ten sefirot of Asiyah, life-force is drawn below.	וּמִעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשִׂיָּה, נִמְשָׁךְ הַחַיּוּת לַמָּטָה
Therefore, the ten sefirot of Yetzirah are called "ten idle men,"	וְלָכֵן נִקְרָאוֹת עֶשֶׂר סְפִירוֹת דִּיצִירָה "עֲשָׂרָה בְּטָלָנִין"
for they are idle from direct influence into the physical world,	שֶׁבְּטָלִים מִמְּלָאכַת הַשִּׁפְעָה לְעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי
yet they remain the sources that channel influence into the ten sefirot of Asiyah.	וּמִכָּל מָקוֹם, הֵם הַמְקוּרִים הַמְשַׁפְּיעִים לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשִׂיָּה
And this is like the analogy of the ten idle men, who are idle from their work and sit in the synagogue.	וְהָרִי זֶה כְּמִשַּׁל עֲשָׂרָה בְּטָלָנִין, שֶׁבְּטָלִים מִמְּלָאכָתָם וְיוֹשְׁבִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
They are truly the guardians of the city,	שֶׁהֵם בְּאֻמַּת נְטוּרֵי קִרְיָא
Even though they do not engage in labor, etc.,	אֲף־עַל־פִּי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּמִלָּאכָה כּו
for through their merit, the entire city is protected.	כִּי בְּזַכוּתָם מִשְׁתַּמְרִים כָּל הָעִיר
It follows that their protection is in a hidden manner, not revealed.	וְנִמְצָא, שֶׁשְׁמִירָתָם הִיא בְּדֶרֶךְ הָעֵלֶם וְלֹא בְּגִלּוּי
Similarly, the influence of the ten sefirot of Yetzirah is clothed within the ten sefirot of Asiyah,	וְכִמוֹכֵן, הַשִּׁפְעָה עֶשֶׂר סְפִירוֹת דִּיצִירָה מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשִׂיָּה
and the flow of influence below comes from the ten sefirot of Asiyah.	וְהַשִּׁפְעָה לַמָּטָה בָּאָה מִעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשִׂיָּה כּו

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(See elsewhere regarding the Name "E-I Ado-nai" that governs Asiyah,	וְרָאָה בְּמָקוֹם אַחֵר בְּעֵינֵי שֵׁם "אֵל אֲדֹנָי" (הַשּׁוֹלֵט בְּעֵשֶׂיָה כו
for from it the garment of nature is drawn, whereas the ten sefirot of Yetzirah are not openly revealed, etc.)	שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ לְבוּשׁ הַטֶּבַע, מִשְׁאִין כֵּן בְּגָלוּי עֶשֶׂר (הַסְפִּירוֹת דִּיצִירָה כו
And this concept I found recorded by Rav Chaim Cohen, a disciple of Rav Chaim Vital, of blessed memory.	וְדָבָר זֶה מֵצָאתִי לְהַרְבֵּה ר' חַיִּים כַּהֵן, תַּלְמִידוֹ שֶׁל הַרְבֵּה חַיִּים וִיטֵל, זָכְרוֹנוֹ לְבָרָכָה
Therefore, this level is called "a great city,"	"לֵכֶן נִקְרָאת בְּחִינַת זו "עִיר גְּדוֹלָה
because it receives from the level of "Great is Hashem," as in "in the city of our G-d."	שֶׁהִיא בְּחִינַת מְקַבֵּל מִבְּחִינַת "גְּדוֹל ה' כו' בְּעִיר "אֱלֹקֵינוּ
For "greatness" (Gedulah) refers to kindness,	שֶׁגְּדוּלָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד
which corresponds to the six extremities (Vav-Ktzavot) of Atzilut, which are clothed within the six extremities of Yetzirah, as mentioned above.	וְהֵינּוּ ו' קְצוֹת דְּאֲצִילוֹת, הַמְתַּלְבָּשִׁים בּו' קְצוֹת דִּיצִירָה, כְּנֻזָּכָר לַעֲלֵי
And this drawing down is accomplished through the fulfillment of "You shall love (ואהבת)",	"וְהִמְשַׁכָּה זו הִיא עַל-יְדֵי קִיּוּם "וְאָהַבְתָּ" כו
for love is the attribute of kindness, corresponding to the six extremities of the soul.	שֶׁאֲהַבָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד, וְהֵינּוּ בְּחִינַת ו' קְצוֹת שֶׁבִּנְפֹשׁ
And this is why our sages said that "the idle men exist to always be present at the time of prayer,"	וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל, "בְּטֻלָּיִן הֵם כְּדִי לִהְיוֹת "מַצּוּיִים תָּמִיד בְּעֵת הַתַּפִּלָּה
for that is the time of arousal of the level of "You shall love" (ואהבת), etc.	"שֶׁהוּא זָמַן הַתְּעוֹרְרוֹת בְּחִינַת "וְאָהַבְתָּ" כו
And this is the meaning of "The Megillah is read from the 11th until the 15th,"	"וְזֶהוּ "מְגִלָּה נִקְרָאת מִ"א עַד ט"ו
for 11 corresponds to the letters Vav and Hei (ו"ה), and 15 corresponds to the letters Yud and Hei (י"ה).	כִּי י"א הֵם בְּחִינַת ו"ה, וְט"ו הוּא י"ה
The explanation is that walled cities from the days of Yehoshua bin Nun read on the 15th,	וְהֵינּוּ, כִּי כָרְכִים הַמוֹקְפִים חוֹמָה מִימֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון קוֹרִין בְּט"ו
because Binah nests in the Throne, which is the World of Beriah,	לִהְיוֹת כִּי בִּינָה מְקַנָּא בְּכוֹרְסִיָּא, שֶׁהִיא עוֹלָם הַבְּרִיאָה
therefore, they read on the 15th, corresponding to the level of Yud and Hei (י"ה).	לֵכֶן קוֹרִין בְּט"ו, נֶגֶד בְּחִינַת י"ה
However, villages and large towns, which correspond to Yetzirah and Asiyah,	אֲבָל כְּפָרִים וְעִירוֹת גְּדוֹלוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת יִצְרָה וְעֵשֶׂיָה

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בס"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

and it is known that Zeir Anpin nests in Yetzilah, and Malchut in Asiyah,	וְנוֹדָע, כִּי ז"א מְקַנֵּן בְּיִצְרָה, וּמַלְכוּת בְּעֵשְׂיָה
therefore, sometimes the reading is on the 11th, which corresponds to the letters Vav and Hei (ו"ה) of the Name Havayah,	לְכֵן לְפַעְמִים בִּי"א, שֶׁהוּא בְּחִינַת ו"ה נֶשֶׁל שֵׁם ה'הוּי
meaning the levels of Zeir Anpin and Nukva (Zon), etc.	ה'יניו בְּחִינַת זו"ן כו